

Wprowadzenie teoretyczne

Doświadczenie „STEINER”

Moment bezwładności jest skalarną wielkością fizyczną stanowiącą miarę bezwładności bryły w ruchu obrotowym wokół danej osi obrotu. Dla ciała sztywnego składającego się z n połączonych razem punktów materialnych, moment bezwładności wynosi:

$$I = \sum_{i=1}^n m_i r_i^2$$

Dla bryły sztywnej o ciągłym rozkładzie masy i gęstości ρ sumowanie zastępuje się całkowaniem po całej objętości bryły:

$$I = \int r^2 dm = \rho \int r^2 dV$$

Operacyjna (różniczkowa) definicja momentu bezwładności: $dI = r^2 dm$, jest następująca: wkład do momentu bezwładności pochodzący od elementarnej (infinitesimalnie małej) masy dm odległej o r od osi obrotu to iloczyn kwadratu tej odległości i elementarnej masy.

Twierdzenie Steinera o osiach równoległych. Jeżeli znamy moment bezwładności względem jednej z osi obrotu, przechodzącej przez środek masy bryły I_0 , to moment bezwładności I względem nowej osi, równoległej do pierwotnej można zapisać równaniem:

$$I = I_0 + mb^2$$

gdzie:

m – masa bryły

b – odległość pomiędzy osiami obrotu.

Wahadło torsyjne wykonuje również drgania harmoniczne, tyle że nie w ruchu postępowym, lecz skrętnym (obrotowym). Ruch harmoniczny skrętny - ruch torsyjny - wystąpi wówczas, gdy na bryłę działa tzw. moment powracający, proporcjonalny do położenia kąowego φ (wychylenia kąowego):

$$M = -D\varphi$$

D - współczynnik proporcjonalności (moment kierujący).

Okres drgań wahadła torsyjnego, w analogii do wahadła matematycznego, wynosi:

$$T = 2\pi\sqrt{\frac{I}{D}}$$

Zagadnienia do przygotowania:

- druga zasada dynamiki dla ruchu obrotowego,
- moment siły – definicja, jednostka, sposób pomiaru,
- moment bezwładności – definicja, jednostka, wartość dla krążka,
- wahadło torsyjne,
- twierdzenie Steinera.

„STEINER”

Student 1: Wyznaczanie momentu bezwładności krążka metodą dynamiczną

Student 2: Sprawdzanie twierdzenia Steinera.

Baza teoretyczna

$$T = 2\pi\sqrt{\frac{I}{D}} \quad \text{oraz} \quad I = I_0 + mb^2$$

$$T^2 = \frac{4\pi^2}{D}(I_0 + mb^2)$$

D – moduł sprężystości skrętnej (związany ze współczynnikiem sprężystości materiału, z jakiego wykonana jest sprężyna i z jej rozmiarami geometrycznymi)

$$T^2 = \frac{4\pi^2}{D}mb^2 + \frac{4\pi^2}{D}I_0$$

<p>Zatem, aby wyznaczyć moment bezwładności krążka przy pomocy wahadła skrętnego należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyznaczyć masę m i promień R krążka, - wykonać pomiar okresu drgań torsyjnych krążka od odległości b między jego środkiem a osią obrotu - sporządzić wykres zależności T^2 od mb^2, - z parametrów prostej wyznaczyć moment bezwładności krążka I_0 jako współczynnik wysokości podzielony przez współczynnik kierunkowy, 	<p>Zatem, aby sprawdzić twierdzenie Steinera, należy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykonać pomiar okresu drgań torsyjnych krążka od odległości b między jego środkiem a osią obrotu - sporządzić wykres zależności T^2 od b^2, - zanalizować jego liniowość.

„STEINER”

Student 1: Wyznaczanie momentu bezwładności bryły metodą dynamiczną przy pomocy wahadła torsyjnego

1. Wyniki pomiarów

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
T	[s]										
b	[m]										

$$\Delta T = \dots$$

$$R = \dots$$

$$m = \dots$$

$$\Delta b = \dots$$

$$\Delta R = \dots$$

$$\Delta m = \dots$$

2. Obliczenia (przykładowe – odnoszą się do pomiaru nr 3)

$$T^2 = \dots$$

$$mb^2 = \dots$$

$$\Delta T^2 = |T^2 - (T + \Delta T)^2| = \dots$$

$$\Delta mb^2 = b^2 \Delta m + 2mb \Delta b = \dots$$

3. Wyniki obliczeń do wykresu

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
T^2	[...]										
mb^2	[...]										
ΔT^2	[...]										
Δmb^2	[...]										

4. Wykres

(na którym znajdują się wyliczenia współczynników kierunkowego a i wysokości b prostej postaci $y = ax + b$)

+ obliczenie I_0 (jako iloraz b/a dla prostej „najlepszego dopasowania”)

+ obliczenie I_0' (jako iloraz b'/a' dla prostej odchylonej)

+ obliczenie $\Delta I_0 = |I_0 - I_0'|$

5. PODSUMOWANIE

Wyznaczona wartość momentu bezwładności metodą dynamiczną wynosi ...

Dokładność metody: ...

Dodatkowe wnioski, spostrzeżenia, przyczyny niepewności pomiarowych,

np. porównanie wyniku metody dynamicznej z wynikiem metody statycznej $I_0 = 0,5 \text{ m R}^2$

„STEINER”

Student 2: Sprawdzanie drugiej zasady dynamiki dla ruchu torsyjnego

1. Wyniki pomiarów

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
T	[s]										
b	[m]										

$$\Delta T = \dots$$

$$\Delta b = \dots$$

2. Obliczenia (przykładowe – odnoszą się do pomiaru nr 3)

$$T^2 = \dots$$

$$b^2 = \dots$$

$$\Delta T^2 = | T^2 - (T + \Delta T)^2 | = \dots$$

$$\Delta b^2 = | b^2 - (b + \Delta b)^2 | = \dots$$

3. Wyniki obliczeń

		1	2	3	4	5	6	7	8	9
T ²	[...]									
b ²	[...]									
ΔT ²	[...]									
Δb ²	[...]									

4. Wykres

5. PODSUMOWANIE

Ponieważ na wykresie ... można poprowadzić prostą przechodzącą przez wszystkie prostokąty niepewności pomiarowych, nie ma podstaw do stwierdzenia odstępstwa od ...

Ewentualnie: Odstępstwo od liniowości w zakresie ... może wynikać z

Dodatkowe wnioski, spostrzeżenia, przyczyny niepewności pomiarowych.